

Eva DECROIX
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR

Praha 10. září 2025
Č.j. MSP-239/2025-ODKA-SPZ/5
Počet listů: 3
Přílohy: 1

MSP-239/2025-ODKA-SPZ/5

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obviněný V. A. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: spisový materiál Okresního soudu v Nymburce sp. zn. 1 T 93/2024

Podle § 266 odst. 1, odst. 2 trestního řádu podávám **ve prospěch** obviněného V. A.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému trestnímu příkazu Okresního soudu v Nymburce ze dne 27.9.2024, č.j. 1 T 93/2024-333.

Napadené rozhodnutí

- 1 Trestním příkazem Okresního soudu v Nymburce ze dne 27.09.2024, č.j. 1 T 93/2024 - 333, byl obviněný V. A. uznán vinným jednak přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu, jednak přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, které spáchal ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku se spoluobviněnými O. B. a S. H., ohledně nichž nebylo v dané trestní věci dosud trestní stíhání pravomocně skončeno. Vytýkaného jednání se dopustil tím, že (zkráceně uvedeno)
- *dne 19.3.2023 v době okolo 02:12 hodin sám, po předchozí krátké rozepři, před vchodem do restaurace X na adrese XY, úmyslně nejméně dvakrát udeřil pěstmi pravé a levé ruky do obličeje V. H.*
 - *dne 19.03.2023 v době okolo 02:15 hodin, společně s O. B., S. H. a D. S., před vchodem do restaurace X na adrese XY úmyslně přesně nezjištěnými údery rukama a kopy nohama opakovaně udeřili I. H., do celého těla, čímž mu způsobili tržné rány týlní krajiny, kontuzi*

hlavy a kontuzi pravého kolene a podvrtnutí a natažení krční páteře, přičemž si zranění vyžádalo lékařské vyšetření v nemocnici Nymburk,

- *dne 19.03.2023 v době okolo 02:15 hodin, společně s O. B., S. H. a D. S., před vjezdem do firmy Y, na adrese XY úmyslně, společně a opakovaně udeřili přesně nezjištěnými údery, rukama a kopy nohama V. H., do celého těla včetně obličeje, přičemž v důsledku výše uvedených jednání utrpěl V. H. zlomeninu nosních kůstek s minimálním posunem úlomků a podkožní krevní výrony a oděrky čela, očí, lícních krajin, obličeje a nosu, a tato zranění si vyžádala lékařské ošetření a vedla ke znesnadnění běžného způsobu života po delší než přechodnou dobu.*

- 2 Za uvedené přečiny byl obviněnému V. A. uložen podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, s přihlédnutím k § 314e odst. 2 trestního řádu za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, úhrnný trest odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 (tři) let. Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákona byl současně uložen trest vyhoštění z území České republiky v trvání 3 (tři) let.
- 3 Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obviněnému V. A., společně a nerozdílně s dalšími spoluobviněnými, uložena povinnost nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, IČO: 41197518, škodu ve výši 17 619 Kč.
- 4 Trestní příkaz byl obviněnému V. A. doručen dne 04.10.2024. Protože jmenovaný obviněný ani státní zástupce nepodali odpor, nabyl ve vztahu k tomuto obviněnému právní moci dne 15.10.2024.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

- 5 Podle § 38 odst. 1 trestního zákoníku, trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele.
- 6 Podle § 38 odst. 2 trestního zákoníku, tam kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější.
- 7 Podle § 80 odst. 1 trestního zákoníku soud může uložit pachateli, který není občanem České republiky, trest vyhoštění z území České republiky, a to jako trest samostatný nebo i vedle jiného trestu, vyžaduje-li to bezpečnost lidí nebo majetku, anebo jiný obecný zájem; jako samostatný trest může být trest vyhoštění uložen, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a osobě a poměrům pachatele uložení jiného trestu není třeba.
- 8 Podle § 2 odst. 6 trestního řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Posouzení předmětné věci

- 9 Jak již bylo výše zmíněno, trestním příkazem Okresního soudu v Nymburce ze dne 27.09.2024, č.j. 1 T 93/2024–333, byl mimo jiné, podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákona, obviněnému V. A. uložen trest vyhoštění z území České republiky v trvání 3 (tři) let. S ohledem na důkazy

založené v trestním spise nutno konstatovat, že Okresní soud v Nymburce nepostupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, když neuvážil pečlivě všechny okolnosti případu, a to jak jednotlivě tak v jejich souhrnu, což ve svých důsledcích vedlo k tomu, že se neřídil obecnými pravidly pro ukládání trestů obsažených v § 38 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jakož i speciálními pravidly pro ukládání trestu vyhoštění vyplývajících ze znění § 80 odst. 1 trestního zákoníku.

- 10 Aby mohl být trest vyhoštění uložen, je nezbytné současné splnění tří podmínek, konkrétně že pachatel není občanem České republiky, dále že uložení takového trestu vyžaduje bezpečnost lidí nebo majetku, anebo jiný obecný zájem, a konečně nenaplnění některé ze skutečností, vylučujících uložení trestu vyhoštění ve smyslu § 80 odst. 3 trestního zákoníku.
- 11 Z trestního spisu je zřejmé naplnění dvou ze tří v předešlém odstavci citovaných podmínek, neboť obviněný není občanem České republiky a současně není osobou naplňující, byť jen jednu ze skutečností zmíněných v § 80 odst. 3 trestního zákoníku. Protože podstatou šetřeného protiprávního jednání bylo fyzické napadení jiných osob, zbývalo okresnímu soudu, pro rozhodnutí o naplnění či absenci třetí podmínky, na základě provedených důkazů posoudit, zda s ohledem na povahu a závažnost trestných činů, jichž se obviněný dopustil, a na poměry obviněného je dána nikoli jen teoretická, ale reálná obava, že by jeho další pobyt na území České republiky byl spojen s ohrožením bezpečnosti lidí.
- 12 Pokud jde o bezpečnost lidí nebo majetku, jejich ochrana vyžaduje uložení trestu vyhoštění zejména v případě, jsou-li dalším pobytem pachatele na území České republiky ohroženi jiní lidé, zejména možnými útoky na život, zdraví, osobní svobodu, svobodu rozhodování, domovní svobodu, rodinný život a děti atd., anebo útoky na chráněné majetkové hodnoty. Ochrana uvedených zájmů a hodnot odůvodní uložení trestu vyhoštění zpravidla za předpokladu, že vzhledem k osobě pachatele hrozí z jeho strany opakování trestné činnosti (viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023). K podmínkám pro ukládání trestu vyhoštění podle § 80 odst. 1 trestního zákoníku lze také odkázat na usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 6 Tdo 193/2015, podle kterého je uložení trestu vyhoštění namístě zejména v případech závažnějšího úmyslného trestného činu, spáchání více trestných činů v souběhu, organizované kriminality, přeshraničního páčání trestných činů atd. Z hlediska poznatků k osobě pachatele je v uvedeném rozhodnutí akcentováno, že ochranu bezpečnosti lidí a majetku odůvodňuje uložení trestu vyhoštění zpravidla za předpokladu, že vzhledem k osobě pachatele hrozí z jeho strany opakování trestné činnosti.
- 13 Po prostudování trestního spisu lze konstatovat, že soudem při hodnocení společenské škodlivosti jednání a s tím souvisejícím rozhodováním o druhu a výši uložených trestů nebyla dostatečným způsobem zohledněna primární příčina vzniklého konfliktu. Za ni, jsou-li vzaty v potaz informace poskytnuté během trestního řízení dalšími, na místě přítomnými osobami, konkrétně O. B., S. H., P. Š., a L. K., je nezbytné považovat předchozí protiprávní jednání poškozeného V. H., který během verbálního sporu napadl úderem rukou do obličeje právě obviněného V. A. Teprve poté následoval útok proti jmenovanému poškozenému s tím, že jakmile se na jeho straně do konfliktu zapojily další osoby z ukrajinské komunity, došlo také k jejich napadení mimo jiné obviněným V. A. Vzhledem k době a místu, kde ke spáchání trestných činů došlo, příčinám fyzického konfliktu i jeho průběhu, lze učinit závěr, že se ze strany obviněného jednalo o ojedinělé, situačně podmíněné a jím nevyprovokované protiprávní jednání spočívající v užití násilí proti dvěma jiným osobám, z nichž u jedné došlo ke zranění dosahující intenzity ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 trestního zákoníku. Již od počátku trestního řízení V. A. navíc spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, čemuž

nasvědčují poznatky z místa události po příjezdu přivolané hlídky Policie České republiky, za jejíž přítomnosti bylo protiprávní jednání ukončeno. Jak vyplývá z úředního záznamu Policie ČR, Obvodního oddělení Milovice ze dne 19.3.2023, ve spojení s protokolem o výsledku obviněného V. A. ze dne 30.5.2024, zmíněné hlídce obviněný sám a dobrovolně předal plynovou pistoli, s níž se do konfliktu původně, a to i střelbou, zapojil poškozený V. H. (v tomto ohledu lze odkázat na vysvětlení podané dne 27.4.2023 samotným poškozeným, který použití pistole potvrdil). V neposlední řadě obviněný poskytl součinnost při zajištění účasti jednoho ze spoluobviněných na úkonu trestního řízení, k protiprávnímu jednání se doznal a projevil lítost nad svým činem.

- 14 Předmětné protiprávní jednání sice zasáhlo zájem na ochraně lidského zdraví a narušilo veřejný pořádek, nicméně jeho intenzita byla spíše menšího stupně společenské škodlivosti, pro což svědčí nejen kvalifikace jednání jako přečinů s horní hranicí zákonné trestní sazby do tří let, ale také fakt, že v rámci současně uloženého trestu odnětí svobody vyměřil soud obviněnému trest toliko ve výměře 12 měsíců, tedy v rámci dolní třetiny zákonné trestní sazby, stanovené za přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, a navíc výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložil na zkušební dobu.
- 15 Soudem, při posuzování podmínek uložení trestu vyhoštění, nebylo dostatečně přihlédnuto ani k informacím o osobě obviněného a jeho poměrech. Ten se v době před spácháním trestných činů zdržoval v České republice po dobu nejméně 2,5 roku, přičemž podle evidence rejstříku trestů nebyl dosud soudně trestán a podle zpráv z místa bydliště i z evidencí Policie České republiky nebyl ani postižen nebo prověřován za jiné protiprávní jednání. Současně nebyla zohledněna skutečnost, podle níž se jednání dopustil více než 1,5 roku před vydáním trestního příkazu, přičemž v tomto období nebyl postižen pro jakékoliv protiprávní jednání, ani nebyl pro podezření z jiného protiprávního jednání prošetřován.
- 16 S ohledem na shora rozvedené skutečnosti vztahující se k osobním poměrům obviněného na straně jedné a k typové i konkrétní závažnosti jeho trestné činnosti na straně druhé, lze učinit závěr, podle něhož pro použití trestu vyhoštění nebyly splněny zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 80 odst. 1 trestního zákoníku, v důsledku čehož jej nebylo možné vůbec uložit.
- 17 Trestem vyhoštění, kterým byl obviněný postižen, nebyla zajištěna proporcionalita trestu ve vztahu k povaze a závažnosti spáchaného protiprávního jednání, a to jak s ohledem na relativně menší závažnost daných trestných činů v rámci systematiky trestního zákoníku, tak s ohledem na konkrétní závažnost vytýkaného skutku. Soudem nebylo přihlédnuto ani k reálné možnosti nápravy obviněného z hlediska prognózy absence rizika ohrožení bezpečnosti lidí, majetku nebo jiného obecného zájmu v případě jeho dalšího pobytu na území České republiky. Protože soud přikročil k aplikaci trestu vyhoštění bez splnění zákonem stanovených podmínek, jedná se o trestní sankci uloženou nejen v rozporu s účelem, pro který byl tento druh trestu koncipován, tedy v rozporu s trestním zákoníkem, ale také v rozporu s článkem 14 Listiny základních práv a svobod.
- 18 Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

- 19 S ohledem na výše uvedené si proto dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:

- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že trestním příkazem Okresního soudu v Nymburce ze dne 27.9.2024, č.j. 1 T 93/2024–333, který nabyl právní moci dne 15.10.2024, byl porušen zákon v neprospěch obviněného V. A., a to v ustanovení § 80 odst. 1 trestního zákoníku;
- 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil trestní příkaz Okresního soudu v Nymburce ze dne 27.9.2024, č.j. 1 T 93/2024–333, jakož i další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
- 3) podle § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal Okresnímu soudu v Nymburce, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.